

13 d'Agost del 37

És molt trist, Mònica, no podré
cantar la teva cançó, la que poses
per lema de la teva carta, perquè
no la sé. Ja mirare' si en trobo
una altra que pugui satisfer el teu
desig. Mentrestant pots estar segura
que no et guardo cap rancor, no po-
dràs pas. Tu canviaris cançons i jo
et demanare' ~~per~~ que em parlaves i
ahí veig que amb tu extraordinàriament
havia; però estava tan repuntosa que
em va sortir aquell esbrany. Vaig
adonar-me'n al veure la cara que
m'hi posaves. Al fi i al cap ja agrairia
molt que hagueris comunicat tot a
quell tros de paraules sense tenir
res més a fer que parlar amb nosaltres

un moment; però com que ja sapo
que em dol cada vegada que et veig
canviar massa perquè t'amo. per no
fer ~~el~~ els progressos que jo desit-
jo prou de pressa, em va escapar de
dir-ho tal com ho pensava en aquell
moment, sense poder-ho matar per
amb una mica de bona educació.

vindrà aiat la teva cosina? Diria
ra que em sembla mentida tinc mes
grans ganes de conèixer-la ara. Tinc
l'esperança que també faci alguna plan-
ra amb mi i se li escapi alguna
de les barbaritats que li deus contar.
S'hi diuen li deus dir? T'adver-
teixo que vas cometre una impruden-
cia perquè records per una vegada en
S'hi em va dir que la nova pre-
sentació quan no era personal (i això
poter ho deia per estar una mica d'ac-
pleant) era una mica perillosa i es-
porada i es deia la veritat perquè
la gent que no està acostumada a

una existència tranquil·la com la meua
hi posaven molta salsa. La terra comia
no acc pas que sigui tan maliciosa com
la gent a qui es refereix en l'epicuri, però
podria pensar que t'ammuntaria una
existència més estrafolària...!

Com que ja t'he vist podria no
curiar-te aquesta carta però ho faig per
que potes t'enteneixis i demà o un
altre dia m'escriviras una mica.

Si no tens tema t'ofereixo una que
tens en l'entà; encara no m'has
dit que pensaves de mi quan
ens vam conèixer ara fa un any.

L'Anastàsia m'acaba de donar
els "advertis". Justament l'Emporassa
va dir-me que te'ls reclausés, abans
d'ahir. M'agrada molt que també els
hagis fet en el ^{meu} estil; ja t'auré un full
més per el nostre llibre! Però au can
ni protesta que us m'hegís format
encara aquella carta. Comença a parlar

6
àucun i voldria que no la retingués.
ni més del necessari. Me la ton-
nava's demà? his alta l'empres i
ja també.

Adieu, Mami, amb com.
prene el teu requit de aquells dies que
tenies la gasta inflada però et tinc
cureja perquè a mi no se m' infla
per res del món i no puc estar comi-
ca.

Ferr

Merce